

DOI 10.26886/2520-7474.4(62)2024.3

UDC: 321:35.077.3(477)

**OPEN DATA AS A TOOL OF PUBLIC CONTROL IN THE SYSTEM OF
MODERN POLITICAL INSTITUTIONS OF UKRAINE**

Ivan Dvoilenko, Applicant

e-mail: ivdvoilenko@ukr.net

<https://orcid.org/0009-0007-9285-5186>

Drahomanov Ukrainian State University (Kyiv, Ukraine)

Open data is an important factor in the development of democratic institutions, as it ensures transparency of government activities, enhances accountability, and creates conditions for genuine public oversight. In Ukraine, this issue has gained particular importance in the context of digital transformation of public administration, the development of civil society, and integration into the European framework of open governance. Despite regulatory measures, including the adoption of the Law “On Access to Public Information” and government resolutions on open data sets, there remain challenges with the quality, completeness, timeliness, and usability of published information. This reduces its effectiveness as a tool for monitoring, analysis, and control, while also creating risks of manipulation or distortion of socially important data. The issue of open data development and use has been examined by both Ukrainian and foreign scholars. Among Ukrainian researchers, significant contributions were made by Bula R., Horbata L.P., Kobyletskyi M., Dzhoh R., Oleksiuk L., Pozniakovska N., Miklukha O., Synyutka N., Kurylo O., Bondarchuk M., Stavytskyi A., Kharlamova G., Starkova G.V., Yaresko K.V. International experience is represented in the works of Balan A., Danylo B., Barati M., Izarova I., Khotynska-Nor O., Prytyka Y., Lourenço R.P., Piotrowski S., Ingrams A., Nate S., where attention is focused on budget transparency, e-procurement systems, data

protection, and the role of civil society in democratizing governance. The purpose of the article is to determine the role of open data as an effective tool of public control, to analyze the legal and practical aspects of their application, to identify the main problems and challenges in this field, and to outline the prospects for developing transparency and accountability mechanisms in public policy. The article considers the formation of the legislative and regulatory framework for open data in Ukraine, including the adoption of key documents and government regulations. It analyzes the functioning of major state portals and platforms such as data.gov.ua, E-Data, Spending.gov.ua, and ProZorro, which ensure the openness of budgets, procurement, court decisions, and property registers. Special attention is given to the role of civil society and investigative journalism, which, through the use of open data, contribute to exposing corruption schemes, improving government transparency, and setting new accountability standards. Limitations and risks related to data quality, digital literacy, and information security threats are also highlighted. Open data is an effective tool of democratic governance, as it increases transparency, promotes effective public oversight, and builds trust in state institutions. At the same time, there is a need to improve publication mechanisms, raise quality standards, and protect against manipulations. The further development of open data should balance the goals of transparency and security, taking into account international experience and the needs of Ukrainian society.

Keywords: *open data, public policy, transparency, accountability, public control, digital governance, information security.*

здобувач наукового ступеню кандидата політичних наук Іван Володимирович Двойленко, Відкриті дані як інструмент суспільного контролю у системі сучасних політичних інститутів України/

Український державний університет імені Михайла Драгоманова, Київ, Україна.

Відкриті дані є важливим чинником становлення демократичних інститутів, оскільки забезпечують прозорість діяльності органів влади, сприяють підвищенню підзвітності та створюють умови для реального суспільного контролю. В Україні ця тематика набула особливої актуальності у контексті цифрової трансформації державного управління, розвитку громадянського суспільства та інтеграції до європейського простору відкритого врядування. Попри нормативне врегулювання, зокрема ухвалення Закону «Про доступ до публічної інформації» та постанов уряду щодо наборів відкритих даних, існують проблеми з якістю, повнотою, оперативністю та зручністю у використанні оприлюдненої інформації. Це знижує її ефективність як інструменту моніторингу, аналізу й контролю та створює ризики маніпуляцій або викривлення суспільно важливої інформації. Питання розвитку та використання відкритих даних вивчали як українські, так і зарубіжні науковці. Серед вітчизняних дослідників варто виділити Була Р., Горбату Л.П., Кобилецького М., Джоха Р., Олексюк Л., Позняковську Н., Міклуху О., Синютку Н., Курило О., Бондарчука М., Ставицького А., Харламову Г., Старкову Г.В., Ярьсько К.В. Зарубіжний досвід репрезентовано працями Balan A., Danylo B., Barati M., Izarova I., Khotynska-Nor O., Prytyka Y., Lourenço R.P., Piotrowski S., Ingrams A., Nate S., де акцент зроблено на прозорості бюджетів, е-системах закупівель, захисті даних та ролі громадянського суспільства у демократизації процесів. Метою статті є з'ясування ролі відкритих даних як ефективного інструменту суспільного контролю, аналіз правових і практичних аспектів їх застосування, визначення ключових проблем і викликів у цій сфері та окреслення перспектив розвитку механізмів прозорості й

підзвітності у публічній політиці. У статті розглянуто формування законодавчої та нормативної бази відкритих даних в Україні, зокрема ухвалення базових документів і постанов уряду. Проаналізовано діяльність ключових державних порталів та платформ, як-от *data.gov.ua*, *E-Data*, *Spending.gov.ua*, *ProZorro*, що забезпечують відкритість бюджетів, закупівель, судових рішень та майнових реєстрів. Особлива увага приділена ролі громадянського суспільства й журналістських розслідувань, які завдяки використанню відкритих даних сприяють викриттю корупційних схем, підвищенню прозорості влади та формуванню нових стандартів підзвітності. Окреслено обмеження та ризики, пов'язані з якістю даних, цифровою грамотністю населення та загрозами інформаційній безпеці. Відкриті дані є дієвим інструментом демократичного врядування, адже підвищують рівень прозорості, сприяють ефективному суспільному контролю та формуванню довіри до державних інституцій. Водночас існує потреба у вдосконаленні механізмів їх публікації, підвищенні стандартів якості та захисті від маніпуляцій. Подальший розвиток відкритих даних повинен поєднувати інтереси прозорості та безпеки, з урахуванням міжнародного досвіду та потреб українського суспільства.

Ключові слова: відкриті дані, публічна політика, прозорість, підзвітність, суспільний контроль, цифрове врядування, інформаційна безпека.

Актуальність теми. Актуальність дослідження зумовлена тим, що відкриті дані стали ключовим інструментом інституціоналізації прозорості, підзвітності та суспільної участі у публічному управлінні, що безпосередньо посилює громадський контроль і довіру до політичних інститутів. В Україні створено базові правові засади відкриття даних,

зокрема через Закон «Про доступ до публічної інформації» від 2011 року, який закріпив право на отримання публічної інформації та визначив категорії відкритих наборів.

Практична значущість теми підтверджується впливом електронних бюджетних порталів, що дають змогу в режимі реального часу відстежувати доходи і видатки та здійснювати незалежний аудит. Особливо вагомими є системи E-Data і Spending.gov.ua, які підвищують підзвітність фінансової політики. Водночас структура відкритих даних багаторівнева і охоплює як центральний, так і місцевий рівні, а також масиви, створені у взаємодії з недержавними суб'єктами, що розширює горизонти аналітики та громадського моніторингу.

Постановка проблеми. Проблема розвитку відкритих даних в Україні полягає у суперечності між задекларованими принципами прозорості та реальними умовами їх впровадження. Незважаючи на наявність законодавчої бази, практика демонструє нерівномірний рівень доступності та якості даних, що публікуються різними органами влади. Значна частина інформації подається у незручних або застарілих форматах, що ускладнює її використання для аналітики, моніторингу та контролю з боку суспільства. Це знижує ефективність відкритих даних як інструменту суспільного контролю та послаблює довіру громадян до державних інституцій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових джерел свідчить, що проблематику відкритих даних досліджували як українські, так і зарубіжні науковці. У вітчизняному контексті вагомий внесок зробили Була Р., Горбата Л.П., Кобилецький М., Джох Р., Олексюк Л., Позняковська Н., Міклуха О., Синютка Н., Курило О., Бондарчук М., Ставицький А., Харламова Г., Старкова Г.В., Яресько К.В. Серед міжнародних авторів варто виокремити Balan A., Danylo B., Barati M., Izarova I., Khotynska-Nor O., Prytyka Y., Lourenço R.P., Piotrowski S.,

Ingrams A., Nate S. Дослідники акцентують увагу на правових засадах відкритих даних, питаннях прозорості бюджетів і державних закупівель, проблемах інформаційної безпеки, цифровізації управлінських процесів, а також на ролі журналістських розслідувань та громадянського суспільства у забезпеченні підзвітності влади

Постановка завдання. Завдання полягає у всебічному аналізі теоретичних засад та практичних аспектів використання відкритих даних, визначенні їхнього впливу на підвищення прозорості та підзвітності органів влади, окресленні ключових проблем і загроз у цій сфері, а також у пошуку шляхів удосконалення механізмів суспільного контролю на основі відкритої інформації.

Виклад основного матеріалу. Відкриті дані у сфері публічної політики становлять результат еволюції публічного управління у напрямі інституціоналізації принципів прозорості, підзвітності та суспільної участі. Їхня сутність полягає у забезпеченні вільного доступу громадянського суспільства до інформаційних ресурсів, що формуються органами державної влади та місцевого самоврядування. Це створює основу для посилення суспільного контролю та підвищення довіри до політичних інститутів.

У публічній політиці виокремлюють декілька рівнів відкритих даних залежно від джерел їх походження. До першого рівня належать дані центральних органів виконавчої влади, що відображають загальнодержавні тенденції. Другий рівень становлять дані органів місцевого самоврядування, які деталізують локальні аспекти суспільного розвитку. Третій рівень охоплює дані, що генеруються у співпраці з недержавними суб'єктами, зокрема громадськими організаціями та приватним сектором [1].

Законодавча та нормативна база відкриття даних в Україні сформувалася в межах процесів демократизації та цифровізації

публічної політики. Вона відображає прагнення держави інтегруватися у міжнародний правовий простір, зокрема у сфері реалізації принципів прозорості та доступу до інформації. Важливо підкреслити, що ухвалені правові акти не лише фіксують формальні зобов'язання органів влади, а й створюють механізми їх практичної імплементації.

Базовим документом у цій сфері є Закон України «Про доступ до публічної інформації» 2011 року. Він закріпив право кожного громадянина на отримання публічної інформації та визначив категорії даних, що мають бути відкритими. Саме цей закон став фундаментом для запровадження відкритих даних як окремого напрямку державної інформаційної політики [7].

У 2015 році відбулася імплементація міжнародних стандартів у національне законодавство через внесення змін до цього закону. Відтоді органи державної влади та місцевого самоврядування зобов'язані публікувати інформацію у форматі відкритих даних. Такий формат передбачає забезпечення вільного доступу, багаторазового використання й можливості автоматизованої обробки інформаційних масивів.

Важливе місце у нормативній системі посідають постанови Кабінету Міністрів України, що деталізують порядок оприлюднення та визначають перелік наборів відкритих даних. Постанова № 835 від 2015 року закріпила базовий перелік інформації, яка підлягає обов'язковому оприлюдненню, зокрема державні реєстри, статистичні показники, дані про бюджет і закупівлі [8].

У подальшому цей перелік поступово розширювався, що було зумовлено як суспільним запитом, так і міжнародними зобов'язаннями України перед Європейським Союзом та в межах ініціативи «Партнерство «Відкритий Уряд». Особливий акцент робився на

бюджетній прозорості, державних закупівлях, земельних відносинах та містобудівній документації.

Інституційне забезпечення політики відкритих даних набуло практичного виміру із запуском єдиного державного порталу data.gov.ua. Його створення дозволило уніфікувати стандарти оприлюднення, централізувати доступ до даних, підвищити їхню якість і забезпечити можливості для використання в наукових, освітніх та підприємницьких цілях.

Правова база відкритих даних враховує також питання безпеки та захисту персональної інформації. Законодавство визначає винятки, пов'язані з державною таємницею, національною безпекою та захистом персональних відомостей. Такий підхід дозволяє поєднати прагнення до відкритості з необхідністю дотримання стандартів інформаційної безпеки.

Таким чином, законодавча й нормативна база відкриття даних в Україні становить багаторівневу систему, що поєднує закони, підзаконні акти та міжнародні зобов'язання. Вона закріплює правові основи для розвитку інститутів прозорості, посилення суспільного контролю та впровадження цифрового врядування, формуючи засади сталого демократичного розвитку держави.

Одним із найяскравіших прикладів практичного впровадження політики відкритих даних в Україні є оприлюднення інформації про державні та місцеві бюджети. Відкритість бюджетного процесу забезпечується за допомогою офіційних електронних порталів, які дозволяють громадянам відстежувати надходження і видатки коштів у режимі реального часу. Це створює можливості для незалежного аудиту, громадського моніторингу та підвищення підзвітності органів влади у сфері фінансової політики [2].

Особливе значення у цій сфері набули електронні системи бюджетної прозорості, насамперед портал «E-Data» та ресурс «Spending.gov.ua». Вони забезпечують відкритий доступ до даних про транзакції розпорядників бюджетних коштів, включаючи деталізацію обсягів і напрямів фінансування. Використання цих інструментів стало дієвим способом запобігання фінансовим зловживанням і посилення суспільного контролю.

Не менш важливим прикладом є відкриття доступу до майнових реєстрів, зокрема Державного реєстру речових прав на нерухоме майно. Запровадження можливості онлайн-перевірки інформації про власників нерухомості суттєво підвищило прозорість ринку та зменшило корупційні ризики. Завдяки цьому журналісти, активісти та громадяни отримали інструмент для контролю законності набуття і передачі майнових прав.

У межах антикорупційної політики особливу роль відіграє інститут електронного декларування. Законодавство передбачає обов'язок державних службовців подавати декларації про доходи, витрати та майновий стан, які публікуються у відкритому доступі. Це створює підґрунтя для перевірки відповідності стилю життя посадовців їхнім офіційним доходам та виступає одним із ключових інструментів забезпечення прозорості публічної служби [4].

Важливою складовою системи відкритих даних є Єдиний державний реєстр судових рішень. Він забезпечує вільний доступ до текстів судових документів, що підвищує прозорість у функціонуванні судової влади. Можливість аналізу судової практики, виявлення суперечностей та здійснення незалежного моніторингу посилює правову визначеність та сприяє демократизації правосуддя.

Відкритість реєстру судових рішень заклала підвалини для розвитку практики прецедентного аналізу, що є важливим для

підвищення якості судового процесу. Крім того, ці дані активно використовуються міжнародними організаціями для оцінки стану верховенства права в Україні, що сприяє зростанню довіри до української судової системи у глобальному контексті [11].

До переліку ключових наборів відкритих даних належать і відомості про державні закупівлі, які доступні завдяки системі ProZorro. Публікація детальних даних про всі етапи закупівельного процесу створила унікальні умови для розвитку конкурентності, здійснення громадського моніторингу та підвищення ефективності використання бюджетних коштів. ProZorro стало одним із найуспішніших прикладів цифрової трансформації у сфері публічної політики [15].

Інструменти та платформи для моніторингу й аналізу відкритих даних в Україні сформували самостійну підсистему цифрової інфраструктури, що поєднує державні ресурси, громадські ініціативи та технологічні рішення приватного сектору. Вони відіграють роль ключових механізмів перетворення інформаційних масивів у прикладну аналітику, придатну для здійснення суспільного контролю й вироблення обґрунтованих політичних рішень.

Окреме місце посідають інструменти, створені громадськими організаціями та антикорупційними ініціативами. Такі сервіси, як «YouControl», «Opendatabot» і «Clarity Project», інтегрують відкриті дані з різних державних реєстрів, забезпечуючи оперативний доступ до інформації про компанії, посадових осіб і публічні фінанси. Їх застосування є надзвичайно важливим для журналістських розслідувань, підприємницької діяльності та громадського моніторингу.

Громадянське суспільство в Україні відіграє ключову роль у використанні відкритих даних як ефективного інструменту протидії корупції. Активні громадські організації та ініціативи здійснюють системний моніторинг діяльності органів влади, водночас розробляючи

нові підходи до суспільного контролю. Завдяки їхній діяльності відкриті дані трансформуються з формального інформаційного ресурсу на реальний засіб громадського впливу [6].

Журналістські розслідування, що ґрунтуються на аналізі відкритих даних, стали важливим фактором у викритті корупційних схем. Використання інформації з бюджетних порталів, майнових реєстрів і системи ProZorro дозволяє виявляти факти незаконного привласнення коштів, конфліктів інтересів і маніпуляцій у сфері державних закупівель. Це сприяє формуванню нових стандартів публічної підзвітності та підвищує якість врядування.

Важливе місце у цьому процесі посідають розслідувальні медіа, що спеціалізуються на викритті корупційних механізмів. Застосування відкритих даних дає можливість поєднувати документальні підтвердження з глибоким фактологічним аналізом. Це забезпечує високий рівень достовірності журналістських матеріалів та формує довіру громадян до результатів журналістських розслідувань [14].

Активісти часто виступають каталізаторами інституційних змін, ініціюючи на основі відкритих даних громадські кампанії та правові дії. Викриття зловживань у земельних відносинах, бюджетних витратах чи судовій практиці змушує державні органи змінювати політику управління. Це формує ефект самоочищення політичної системи та сприяє її поступовій демократизації.

Журналістські розслідування, що базуються на використанні відкритих даних, мають також міжнародний вимір. Вони забезпечують додаткові аргументи для партнерів України та міжнародних організацій у питаннях боротьби з корупцією, що зміцнює зовнішньополітичний імідж держави. Це підтверджує готовність України впроваджувати прозорі практики врядування, які відповідають демократичним стандартам.

Таким чином, громадянське суспільство та журналістські розслідування постають провідними акторами у сфері використання відкритих даних для виявлення корупційних проявів. Вони виконують не лише контрольну функцію, але й функції просвітництва та адвокації, сприяючи розвитку політичної культури прозорості та підзвітності у сучасній Україні.

Відкритість інформації у сфері публічної політики розглядається як ключовий чинник підвищення підзвітності державних інститутів. Наявність даних у відкритих форматах створює умови для системного моніторингу рішень та дій органів влади, забезпечуючи прозорість процесів і формуючи механізми превентивного контролю. Це значно знижує ризики зловживання владними повноваженнями та сприяє утвердженню принципів доброчесності.

Важливим аспектом у цьому контексті є формування ефекту публічної підзвітності, коли державні органи повинні аргументувати власні рішення на основі перевірюваних даних. Це суттєво обмежує можливості для непрозорих домовленостей і закулісних практик. Відкриті дані в такому випадку виступають своєрідним «інформаційним запобіжником», що унеможлиблює приховування суспільно значущої інформації.

Застосування відкритих даних у системах електронних закупівель та бюджетного моніторингу створює додаткові умови для розвитку конкуренції та доброчесності. Прозорість процесів розподілу ресурсів мінімізує ризик монополізації доступу до тендерів і зменшує вплив тіньових практик. Це позитивно впливає не лише на якість політичного управління, але й на рівень економічної ефективності [9].

Окрім контролюючої функції, відкритість даних формує нову політичну культуру взаємодії між владою та громадянами. Вона трансформує парадигму від закритої моделі врядування до моделі

партнерства, у якій інформація розглядається як спільний ресурс для прийняття рішень. Це сприяє зростанню довіри до влади й зменшує соціальне відчуження між інститутами держави та громадянами.

Значний вплив відкриті дані справляють і на міжнародний рівень оцінки підзвітності. Прозорість бюджетів, майнових реєстрів і судових рішень дає можливість міжнародним організаціям здійснювати незалежний моніторинг доброчесності державного управління. Це створює додаткові стимули для уряду дотримуватися стандартів прозорості та активніше боротися з корупційними механізмами [12].

Попри значні переваги, розвиток відкритих даних у сфері публічної політики супроводжується низкою суттєвих обмежень та потенційних загроз. Однією з ключових проблем є недостатня якість і неповнота оприлюдненої інформації. Досить часто органи влади розміщують дані у застарілих форматах, із затримками або у вигляді, що ускладнює їхню подальшу обробку та використання. Це суттєво знижує ефективність суспільного контролю й обмежує можливості для практичного застосування.

Особливим викликом постає питання захисту персональних даних і чутливої інформації. Надмірна відкритість здатна створювати ризики для приватності громадян, а також використовуватися зловмисниками у шахрайських схемах. Вирішення цієї проблеми вимагає постійного вдосконалення законодавчих і технічних механізмів, які повинні забезпечувати баланс між прозорістю та безпекою.

Серед потенційних загроз слід виокремити можливість маніпуляцій із боку розпорядників інформації. Навмисне викривлення чи вибіркоче оприлюднення даних може формувати викривлене уявлення про суспільно-політичні процеси. У результаті це здатне призводити до спотворення громадської думки та зниження довіри до інститутів влади.

Не менш важливими є технічні обмеження. Вони пов'язані з низьким рівнем цифрової грамотності значної частини населення та складністю обробки великих масивів інформації. Відсутність відповідних навичок і технологій створює бар'єри для пересічних громадян та підвищує ризик монополізації аналітики вузьким колом експертів чи організацій.

Водночас відкриті дані можуть використовуватися як інструмент недобросовісної конкуренції або політичних маніпуляцій. Наприклад, доступність інформації про бюджети чи майнові реєстри інколи стає підґрунтям для тиску чи компрометації окремих осіб. У таких випадках прозорість втрачає свій демократичний потенціал і перетворюється на засіб інформаційної боротьби [10].

Окрему групу загроз становлять ризики, пов'язані з кібератаками, адже державні реєстри та портали відкритих даних можуть стати об'єктом несанкціонованого втручання. Порушення цілісності чи автентичності даних здатне дезорієнтувати користувачів і завдати шкоди як державним інституціям, так і громадянам.

Проблемою залишається й нерівномірність розвитку відкритих даних у різних секторах. Якщо фінансова сфера демонструє високий рівень прозорості, то правоохоронна й оборонна галузі залишаються значною мірою закритими. Це формує асиметрію у доступі до критично важливої інформації й обмежує можливості для комплексного суспільного контролю [13].

Таким чином, обмеження й потенційні загрози у сфері відкритих даних свідчать про потребу системного підходу до їхнього розвитку. Необхідними є чіткі стандарти якості, надійні механізми захисту та підвищення цифрової компетентності суспільства. Лише за цих умов відкриті дані зможуть виконувати функцію ефективного інструменту

демократичного контролю без шкоди для національної безпеки та політичної стабільності.

Висновки. Використання відкритих даних у сучасній публічній політиці України стало важливим інструментом забезпечення прозорості, підзвітності та громадського контролю. Законодавче закріплення механізмів доступу до інформації, впровадження електронних порталів і спеціалізованих платформ сприяли формуванню нової моделі взаємодії між державою та суспільством. Відкритість бюджетів, державних закупівель, майнових і судових реєстрів створила умови для підвищення довіри до влади та зниження рівня корупційних ризиків.

Водночас аналіз свідчить про наявність суттєвих проблем і викликів, пов'язаних із якістю та повнотою даних, технічними обмеженнями, низьким рівнем цифрової грамотності громадян, а також ризиками маніпуляцій і кіберзагроз. Це вимагає комплексного підходу, що поєднує вдосконалення правових норм, розвиток цифрової інфраструктури та підвищення компетентностей суспільства у сфері використання відкритих даних.

Перспективи подальших досліджень полягають у більш глибокому аналізі механізмів поєднання відкритості й інформаційної безпеки, вивченні міжнародного досвіду забезпечення прозорості у сферах, що залишаються малодослідженими в Україні (зокрема оборона та безпека), а також у розробці нових моделей взаємодії держави, громадянського суспільства та бізнесу у використанні відкритих даних для демократичного врядування.

Література:

1. Була, Р. (2024) Роль відкритих даних у розвитку цифрової держави, Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління, 1(77), 31–7.
2. *Бюджет для громадян 2024*, Open budget, <<https://openbudget.gov.ua/about-portal>> (2024, червень, 02).
3. Горбата, Л.П. (2024) Використання відкритих даних в умовах сталого розвитку територіальних громад, Вісник Херсонського національного технічного університету, 4(91), 407–12.
4. Кобилецький, М., Джох, Р (2024) Електронне декларування як засіб боротьби з корупцією, Академічні візії, 38, 1–9.
5. Олексюк, Л. (2016) Розвиток понятійно-категоріального апарату електронного доступу до публічної інформації та відкритих даних, *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Серія «Державне управління»*, 2 (81), 36–43.
6. Позняковська, Н., Міклуха, О (2023) Аналіз зрілості екосистеми відкритих даних та розвиток громадянського суспільства, *Економіка та суспільство*, 52, <<https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-52-8>> (2024, червень, 02).
7. Про доступ до публічної інформації: Закон України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 32, ст. 314), <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text>> (2024, червень, 02).
8. Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних: Постанова Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. № 835, <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/835-2015-%D0%BF#Text>>, (2024, червень, 02).
9. Balan, A., Danylo, B. (2021) «Prozorro» electronic system as a revolution in the public procurement system in Ukraine, *Economics: time realities*, т. 4, № 56, 16–21.

10. Barati, M. (2023) Open government data programs and information privacy concerns: a literature review, *JeDEM - eJournal of eDemocracy and Open Government*, 15(1), 73–123.

11. Izarova, I., Khotynska-Nor, O., Prytyka, Y. (2023) Advancing sustainable justice through ai-based case law analysis, *Access to Justice in Eastern Europe*, 7 (1), 1–22.

12. Lourenço, R.P., Piotrowski, S., Ingrams, A. (2017) Open data driven public accountability, *Transforming Government: People, Process and Policy*, 11(1), 42–57.

13. Nate, S., Stavytskyy, A., Kharlamova, G. (2023) Index of the openness and transparency of budgeting and financial management of the defence and security sector: case of Ukraine, *Sustainability*, 15 (7), 5617.

14. Starkova, G.V., Yaresko, K.V. (2020) Investigative journalism in ukraine and its influences, *Scientific notes of Taurida National V.I. Vernadsky University, series Philology. Social Communications*, 4 (2), 222–9.

15. Synyutka, N., Kurylo, O., Bondarchuk, M. (2019) Digitalisation of public procurement: The case study of Ukraine, *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, sectio H – Oeconomia*, 53 (3), 61.

References:

1. Bula, R. (2024) Rol vidkrytykh danykh u rozvytku tsyfrovoi derzhavy [The role of open data in the development of the digital state], *Naukovi pratsi Mizhr. Akademii upravlinnia personalom. Politychni nauky ta publichne upravlinnia*, 1(77), 31–37. [in Ukrainian].

2. Open budget (2024) *Biudzheth dlia hromadian [Budget for citizens]*. Retrieved from <https://openbudget.gov.ua/about-portal>. [in Ukrainian]. (2024, June, 02).

3. Horbata, L.P. (2024) Vykorystannia vidkrytykh danykh v umovakh staloho rozvytku terytorialnykh hromad [The use of open data in the context of sustainable development of territorial communities], *Visnyk Khersonskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu*, 4(91), 407–412. [in Ukrainian].

4. Kobyletskyi, M., Dzhoh, R. (2024) Elektronne deklarovannia yak zasib borotby z koruptsiieiu [Electronic declaration as a tool to fight corruption], *Akademichni vizii*, 38, 1–9. [in Ukrainian].

5. Oleksiuk, L. (2016) Rozvytok poniatiino-katehorialnoho aparatu elektronnoho dostupu do publichnoi informatsii ta vidkrytykh danykh [Development of the conceptual and categorical apparatus of electronic access to public information and open data], *Visnyk Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezydentovi Ukrainy. Seriiia "Derzhavne upravlinnia"*, 2(81), 36–43. [in Ukrainian].

6. Pozniakovska, N., Miklukha, O. (2023) Analiz zrilosti ekosystemy vidkrytykh danykh ta rozvytok hromadianskoho suspilstva [Analysis of the maturity of the open data ecosystem and the development of civil society], *Ekonomika ta suspilstvo*, 52. [in Ukrainian].

7. Pro dostup do publichnoi informatsii: Zakon Ukrainy (2011) [On access to public information: Law of Ukraine]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> [in Ukrainian]. (2024, June, 02).

8. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro nabory danykh, yaki pidliahaiut opryliudnenniu u formi vidkrytykh danykh: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy (2015) [On approval of the Regulation on datasets to be published in the form of open data: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/835-2015-%D0%BF#Text> [in Ukrainian]. (2024, June, 02).

9. Balan, A., Danylo, B. (2021) “Prozorro” electronic system as a revolution in the public procurement system in Ukraine, *Economics: Time Realities*, 4(56), 16–21. [in English].
10. Barati, M. (2023) Open government data programs and information privacy concerns: a literature review, *JeDEM – eJournal of eDemocracy and Open Government*, 15(1), 73–123. [in English].
11. Izarova, I., Khotynska-Nor, O., Prytyka, Y. (2023) Advancing sustainable justice through AI-based case law analysis, *Access to Justice in Eastern Europe*, 7(1), 1–22. [in English].
12. Lourenço, R.P., Piotrowski, S., Ingrams, A. (2017) Open data driven public accountability, *Transforming Government: People, Process and Policy*, 11(1), 42–57. [in English].
13. Nate, S., Stavytskyy, A., Kharlamova, G. (2023) Index of the openness and transparency of budgeting and financial management of the defence and security sector: case of Ukraine, *Sustainability*, 15(7), 5617. [in English].
14. Starkova, G.V. and Yaresko, K.V. (2020) Investigative journalism in Ukraine and its influences, *Scientific Notes of Taurida National V.I. Vernadsky University, Series Philology. Social Communications*, 4(2), 222–229. [in English].
15. Synyutka, N., Kurylo, O., Bondarchuk, M. (2019) Digitalisation of public procurement: the case study of Ukraine, *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska, Sectio H – Oeconomia*, 53(3), 61. [in English].

Citation: Ivan Dvoilenko (2024). OPEN DATA AS A TOOL OF PUBLIC CONTROL IN THE SYSTEM OF MODERN POLITICAL INSTITUTIONS OF UKRAINE. Frankfurt. TK Meganom LLC. Paradigm of knowledge. 4(62). doi: 10.26886/2520-7474.4(62)2024.3

Copyright Ivan Dvoilenko ©. 2024. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.

